

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Izlaže svakog ponedeljka i petka
o početku.

Nekoliko dana se ne vratiti
nepodijeljeni načinom, a ne
kraćim razdobljem.
Preplaćati se postaramo slijed
ili K. u plaći,
ili K. za sejala
ili K. — sada — 300
pol godine.

Livnici četvrtog vlasnik postaramo.

Pojeđeni broj stoji 10 k. koli u
Puli, tadi izvan grada.

Uredništvo se nalazi u mali
Gajici, br. 5 te pisanje otvara
članak nadjevičnosti svaki dan
od 12-12 sati pre pošte.

Tiskarica M. J. Š.

Sloga raste, narod rastvar, a nestoga sve poljari! Narod poljari.

Odgovorni redatelj i izdavač Stepe Gjivic. — U nakladi Štepe J. Krmpotic i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Trstu.

Stecate se
BLAZ S. CIRIL I METODI
za Ljetnu

Neka jim bude.

Napokon su ostanuli oglasi, kojima načelnik dr. Rizzi pozivlje izbornike mještane obcine Pule, neka dodju izabrati novo zastupstvo. To je došlo tek u onda, kad se je vladajuća stranka osigurala kompromisom sa činovničtvom vojničke i civilne ruke i tako onemogućila svaku nadu u pobjedu strankama, koje bi htjele stupiti u borbu preti tolikoj koaliciji.

Za naš narod je po tom položaju jasan: što ga ima u gradu i u bliznjoj okolici, čuti i preveć upliv pripadnika vladajuće stranke a pogotovo čimbenika ratne mornarice, dočim narod u vanjskim poreznim obcina nemože imati većeg interesa za stvar, koja se u prvom redu tiče grada.

Prije bješe običaj, da se vanjštini ostavi na volju izbor svojih zastupnika i ljudi bi se dogovorili, koga će poslat u zastupstvo, prijavili bi to gradjanском odboru i nitko nije imao nista proti tomu.

Takav postupak bi valjao i danas, jerbo zastupnik treba da bude čovek povjerenja izbornika, koje zastupa i u kojim mrežama treba da govori i radi. Na taj način bi se moglo prepustiti selima, da si sama izaberu zastup-

nika. Poslovni premijatura jednoga, Medulin i Ličen, jednoga, Šibenik, Altura, Kvarna jednoga, Muntić, Lumborka, Šestan i Petru jednoga, Galežana jednoga, Pašana i Brioni jednoga, čime bi ostala za grad četiri stranke u trećem, svih deset u drugom i svih deset u prvom taktu.

Ali ne to nije tako, niti pomisli: zastupnike ne imenuje već narod,

već danas izljev volje i potrebitna puka, nego su emanacija političke ideje. Tako biva i u Puli: zato kod izbora izvanjskih zastupnika pazi se u prvom redu, hoće li dotičnik popularizati na evangijele jedne političke stranke, mario on il ne mario za dobro puka.

Občina puljska sastoji od grada i više sela: ova bi se imala upravno posve odiglići od onoga, jer su potrebštine različite. Ako je nječko moglo biti (do početka sedamdesetih godina) pet samostalnih mještanih občina izvan grada Pule, a u okružju današnje mještane občine, to bi se dalo stvoriti i danas, pa bi s jedne strane svaka skupina skribila bolje za svoj interes, a s druge bi strane izčeznula razna trivenja u narodno-političkom pogledu.

Ako li se to neće uvidjati, tad bi se moralo barem uvidjati nešto drugo: da se tjeranjem politike u občinskoj upravi ne koristi ni gradu ni selima. Občinsko zastupstvo bi imalo biti zauzeto jedino za dobrobit občine, ono bi moralo stati nad političkim strankama i djelovati za dobro svih občinara bez razlike političke boje.

nekoliko država, koji su glasili: Dva su samo sredstva, kojima bi se ovaj narod mogao na uzdi udržati, a ti su: neznanje i siromastvo!

Dakako, to su dva prvočitna čimbenika: pomodru kojih se pojedinci i narodi rješavaju robstva, a dižu do milje slobode i blagosti. — Neznanje i siromastvo to su dvije rođene sestre, koje prieče duh ljudski u njegovom poletu:

I napokon, u prošlom stoljeću stalo se ozbiljnije misliti, kako da se i tomu dielu naroda ulje put do kulture, do na predaka i zbilja, narodni uzgoj je nepročjenjiva: zasluga: devetnaestoga vječka. Taj je viek napokon skrisio monopol na obrazbe, i izključio: ono pravo bogatih palača i njihovih salona, u koje je knjiga — kroz srednje doba njezinog razvijka — jedino mogla da ulazi i luce prosvjetje rasprostire; ali taj je viek, tijekom knjigu u najsiromasnije kolibice, te time jasno dano danas dokazuje, da prava plemnitost ne leži u modroj krvi, nego u plemnitim djelima, u koja djela se vjaju, jedino valjanim uzgojem. Da, uzgojem, jer uzgoj je ono moćno sredstvo, kojim se oplemenjuje um, duša i srce; on razpršava vjeme, koje nam za to i izvještaji činovnika narav, oko nas svija; zauzvada za nag-

Kako danas stvari u Puli stoje, ostati će kod stare muzike a valjda i kod starih muzicanata. Gospoda, što su se udomila u palati na Foru, čute se preveć dobro tam, a da nebi pokušala i učinila sve što je kadro osigurati jimi i nadalje taj položaj. Njima niti nije toliko za-mjere, koliko onim čimbenikom koji su to stanje stvorili te ga i danas podržavaju.

Pa neka jim bude: zavezli su občinskim vozom prilično daleko, naptiki su občini dosta duga, a občini narom neugodnih nameta, neznaju ni sami kako će na čisto. Sto za to? Samo da je spasena politička ideja, samo da občinski organizam može djelovati, kod raznih političkih izbora za spas talijanstva, samo da Verdi dobije svoj trg, Danite svoje poprsje, Lega nazionale svoj prinos i slično, pa ne mari da narod stjenje podnemeti, a da uz to gradske ceste ostaju u najvećem neredu, da kanalizacija grada spava, da se za sela ne čini nista itd.

Što je čudnovato je samo to, da ovako biva uslijed kompromisa između vladajućih Talijana i pripadnika ratne mornarice. I tako nama ne preostaje drugo, nego svjetovati našim ljudem, neka ostanu kod kuće, neka ne sudjeluju kod izbora, neka ostave slobodno polje svemu gojajući, koja pod blagoslovom jur spomenutoga kompromisa vedri i oblaći u ovoj občini.

Što je našega roda i plemena, to neće da pogazi mleko materino, to se diti hrvatskim i tlim slovenskim imenom, taj neće dati izabirati svoje

nuća, kroti strasti, uzgoj, jednom, rječu, najglavnije je sredstvo, koje k moralnom i materijalnom blagostanju vodi, a do — čega imade i zadnji član ljudske zajednice pravo! Da se to postigne, poduze se dnevnicke škole, koje škole jesu jedan od najpotrebitijih zavoda, što su ih ikada pristupna svakome, njezino blagodati može osjetiti svatko, pa i najukuvniji član društva; u njoj se naime nastoji oko uzgoja budućih pokoljenja!

Učitelj — kao jedan od glavnih čimbenika tog narodnoga zavoda — znade dobro iz pedagogike, kojim označava obilježje najznamenitijih umnici svih predstavnika javnoga života srednjega i novoga vječka: ili svrhu uzgoja u pučkoj učionici, ili joj prestavniči pravoga uzgoja. Oznacišu ju raznim oznakama, ali svijetlju složni u tome, da je čovjek dvojako: biće, da treba uzgajati tielo i dušu do neke savršenosti; da čovjek bude na ovome svetu, sretan, a na drugome blažen. Pa i naš školski zakon označuje nam istu svrhu, rječima: „Pučkoj je školi zadaća, da djeci religiozno i edukativno uzgoji, duševne i tjelesne sile razvija, te ih u potrebitom znanju i umijenju poučava, da se može dalje naobrazivati za život, udariti temelj za odgoj vrlih ljudi i članova ljudskih zajednica.“

Što je danas da ga ne stvari zastupa.

A što koji delegat doveđe prozdrive cejladi na izbore, to će biti samo sužnjača naravi, što si neznađu za ime i poštje te robski ljubeši koja ih bježe.

Bog će dati te će sunce sinuti i pred naša vrata: međutim treba da se pripravljamo, jačamo, sabiramo, da nás vrijeđne neznaće slabe i raztrešene.

DOPISI.

In Malorni. Blagdan sv. Cirila i Metoda — Sastanak članova podružnice — Naša ještina.) Blagdan slavjanskih apostola sv. braće Cirila i Metoda proslavljen smo i mi svetim načinom. Oko osam sati u jutro, prisutstvovala sv. misi školska djeca i lepi broj odraslih. Postje svete mise, mlađe otidje u školu, gdje im se protunacilo svetovanje blagdana. Na to odjevali učenici skladno nječkoj pjesama i otali svojim kućama.

Na večer istoga dana palilo se kresove.

Kako se čuje svuda, gdje se nalazi naš narod, proslavljen se najsvetijim načinom blagdan slavjanskih apostola, koji se medju Slavjani slavi uvik dne 5. srpnja, kao da poznato ukinuće nije bilo ni učinjeno.

Svatko, tko poznaje njihove velike zasluge za Slavjane i crkvu, njihov mar i pretprijetje za vjeru Isusovu, čuditi će se, kako se moglo predpostaviti njima jednog talijanskog fratra svetca, koji nema tolikih zasluga za vjeru Isusovu. Time, što se jedan narod vredja u njegovim vjerskim svetimjama, što mu se kreće pravice upravo

E pa baš na taj narodni zavod — na narodnu *) školu — kojoj je svrha, — kako više istaknimo — čuju se dnevnicke kojekolika tužbe i ogovaranja; da ona slabu ili samo površno vrši svoju misiju; da u djeci, — koja ju toliko vremena polaze — nije kadra uzbrditi volju za naukom, ni prijubiti ih knjizi, već da im ugušuje i ono zere dobre volje, što se u njima pokazala prije nego li su prekoraci njezin prag; što se toliko i toliko troši na narodne škole, a nove neprestano pođu; pa da sasvim imade još lepi broj analfabetu... itd. itd. A tko bi sve naveo što se dandanas ne govori o narodnoj školi, o njezinom djelovanju, o metodici, o učitelju?... Tu se svaka vješta na veliko zvono, a vješaju ju baš oni, koji se najmanje u stvar razumiju. E, ali ne znate li vi, da se radi o školi o narodnoj školi — pa tu ima pravo, da svaki svoje reće i to — budu mimogred rečeno — prije nezvan! Ali pitamo mi sada — tko je krv svemu tome, parodna škola, ili tko drugi? — Evo nas, da po našim slabim stilama, koliko nam bude to moguće promotrimo i napokon, da koju reknemo, bez okoliša, jer pred našim očima nije ni Petar ni Pavao, nego škola i narodna naobrazba.

(Nastavak.)

S kojim razloga gebe svoga dječa volju za nauk, a po devršetku parškoje zanemara knjigu i daljnju naobrazbu. Kako da se tome dočekti?

Pisac: Veljko.

Svrnemo li pogled na život na kojega naroda, to ćemo u njemu opaziti, težnju za naobrazbom — za napredak. Nu ne opazamo to samo kod njekih slojeva — kao negda — nego je ona, zahvalita, sve počam od najsjajnije palatu, pa do najsiromasnije kolibice — to iziskuje duh današnjeg vremena. Ali nije tome davno, što se mislio; da, nižem: sloju naroda toga ne treba, da je to za njega neki „lukus“, već da pravo na to pripada jedino gospodini.

A nije nikakvo čudo, jer ako zavirimo u knjige prošlosti, opazit ćemo je, da dok je on drio u množini neznanja, okružen u onom svom suvjerjenu i predjedovskim tradicijama, o premoći gospode, i živeći u onom krugu spoznaje, koje su prelazile od oca na sina — dole je njegov bahati gospodar, s njime mogao po miloj volji gospodariti u svoje lične svrhe! Jamče nam za to i izvještaji činovnika narava, okolo nas svija; zauzvada za nag-

*) Zato upotrebljavamo, narodna, a ne pukta, razpraviti ćemo u posebnom članku.

po čini, koji su pozvani, da ih štite, ne možemo doći do željena sjeđenja, nego vor sa liečnikom preinati, to jest da liečnik bude obvezan za onu istu plaću od 1000 for. obilaziti 2 puta na mjesec podobćine njemu posvjerenu, da ga tako bolestnik lako može pozvati u svoju kuću, a da mu za to plati običnu vizitom, kamo u gradu 20—30 novi. U to, da se osna cijena ako slučajno treba liečnika naznačiti, jer 1. julijem nastupimo već izvan ovih dana, kad prolazi kroz selo. Ali da, opšte to žestoko liečnika, te gračku li na načelnika kao gavrani, te upri sve svoje sile iz potiski zla, da Hrvatska ne bi bude više izabran načelnikom, da se nebi stvar ozivovitorija. I tako plaćamo mi na ovom otoku za liečnika kano rina za jarca a neznam zašto.

Predlozi bijahu oduševljeno primljeni. Sakupilo se K-250 za to, što su Rahovci ostali neoneštene uslijed požara, te se Jambrožije, i što su im nosi ostali zdravi od strašnoga pjezinoga „momorismog dina“. Živili! Tako valja, da svaku priliku ko ristno izrabimo za napredak naše slike „Družbe“.

Hvala Bogu, uz sve prijetnje nevremena, loza nam divno pokazuje plod. Molimo Boga i zaštitnike sv. Ivana i Pavla, da nam očuvaju ovako nanizane grozdove, pak čemo napuniti stare i nove bačeve, a razveselit će se diete i babuško. Trave i žita ima vrlo malo, jer nas je s rana proljeća pak do u ljetu, prati nemila suna. Ako samo ostane grozdje, bit će sve jedno sienja, kruga i palente. Bože, daj!

Na otoku Cresu na Petrovo. 1901. Slavno uređenje „N. S.“ Molim Vas, da izvolite ustupiti mi malo prostora u Vašem cijenjenom listu; da Vam izjadam bar nekoje naše poteškoće, jer dok se drugi odasvud tuže i traže svoja prava, mi se ovog otoka šutimo kano da nam to ide sve kao po loju; a kad tamo, dođadja se sve protivno.

I. Liečnik i sol.

U br. 44 „N. S.“ t. g. čitamo, gdje javljuju iz Cresa, da občinski liečnik nije htio da podje liečili njeku ženu u podobćine na sjeveru od Cresa, a to mi je baš dalo povoda, da se uhitim pera i više stvari na vidjelo iznesem: jer onaj dopisnik ili nije mario, ili radi kakva obzira nije htio, da stvar razjasni onako, kako u istini jest. Nego čujte, pak se čudite i sudite, dali ima gdje veće državnosti nego li je ima u občini.

Naša občina sastoji iz grada Cresa i 8 podobćina na jugu; sa okolo 3000 duša, i 3 podobćine na sjeveru ili kako mi kažemo na tra m u n f a n i, sā 1200 duša. Sve ovo 11 podobćina prisiljene su da plaćaju za občinskog liečnika, po njekovom ugovoru, sklopljenom sa upravom občine i istim liečnikom, godišnjim 1000 forintom. Liečnik ovaj stanuje u Cresu a podobćine udaljene su po 4—5—6 sati od grada. Plaćamo liečniku 1000 for. na godinu a zašto? Da možemo imati liečnika u slučaju bolesti. Al da, možemo imati liečnika samo ako ga mastno platimo, ako komu treba liečnik, mora prvo da pripravi 10—15—18 for. polak odljenosti. I tako naš narod boluje i umira bez liečnika sasvim da ga dobro plaća, jer najprvo većina je ovđe puka siromašna, te u svojoj bledi i u bolesti ne može smoci ono 15—16 for. jer se više puta dogodi, da mnogi nema niti jedne krunu da kupi kilo mesa bolestniku, a kamoli za liečnika. Drugo ač čovjek u isto doba boluje na jugu i na tramuntani, liečnik ne može u isto doba biti tam i amo. Napokon, ako se pak njemu ne prolitidje ka bolestniku budi sad s kojeg uzroka, kaže da nemože poći te nadje lako, kako naši ljudi vele, s k u z u, a nemoćnik stjenje i umire bez pomoći uza svu plaću.

Kad je bio načelnikom dr. Franjo Holjevina, zauzeo se bio za nas bledue

seljake, te je zahtijevao, da se onaj ugo možemo doći do željena sjeđenja, nego vor sa liečnikom preinati, to jest da liečnik bude obvezan za onu istu plaću od 1000 for. obilaziti 2 puta na mjesec podobćine njemu posvjerenu, da ga tako bolestnik lako može pozvati u svoju kuću, a da mu za to plati običnu vizitom, kamo u gradu 20—30 novi. U to, da se osna cijena ako slučajno treba liečnika naznačiti, jer 1. julijem nastupimo već izvan ovih dana, kad prolazi kroz selo. Ali da, opšte to žestoko liečnika, te gračku li na načelniku kao gavrani, te upri sve svoje sile iz potiski zla, da Hrvatska ne bi bude više izabran načelnikom, da se nebi stvar ozivovitorija. I tako plaćamo mi na ovom otoku za liečnika kano rina za jarca a neznam zašto.

Drugi valjan ugovor sklopljen je občina sa g. Kersićem (Chersich) trgovcem u Cresu radi občinske soli (limito-soli), to jest isti g. Kersić, za vrijeme svojeg načelnikovanja stvorio ugovor za svojeg sina, po kojem ugovorom on ima sami pravo držati občinsku sol za cijeli otok, te ako hoće čovjek, da kupi kilo soli, bez koje ne može biti, mora da putuje u grad 5—6 sati, ili da ju kupi u kojeg vanjskog trgovčića za skope novca. Ja, neznam događa li se još gdje ovakvih stvari i može li se ovo tripteti u 20. veku? Zaisto ne!

II. Voda.

Sad promotrimo, maš nadalje, koliko se skribi za našu občinsku poglavarniju. U ovih naših stranica vlasti osobito po ljetu grozuća, a poglavito u selu Martinšćica, a to ponajviše zbog nestušice pitke vode. Narod se truje smradnom vodom iz lokve, dočim samo inučniji imaju svoje sterne i siromašne puk: toga nemaze imati. Uz dosti mali trošak mogli bi tam dobiti vodu vrnici, koja iztice na obali morskoj ili zagraditi sterenu uz župnu crkvu.

Kad je pri koncu god. 1899. obišao sve naše krajeve, g. učesanski namještajnik, svakomu je mjesto predložio svoje potreboće; među ostalim pitalo su u Martinšćici (nastojanjem nezaboravnog popa Iva Sparožića onda tamognjeg župnika) i predložilo molbu, da bi im visoka vlast dala pomoć, da dobiju pitku vodu, da njim se poprave posve loši i neprohodni putevi, te da bi im se osnovalo jedan uzorak za sadjenje američke loze, e da bi se narod potaknulo, da tim bolje prione za sadjenje iste. I deista ove molbe bijahu uslišane, visoka vlast dala je nalog občini, da izvidi potrebito za gradnju sterne uz župnu crkvu i za uređenje pomenutog vrta i za puteve dobara i u mrvicu 200 for. da se popravi komad put-a koji je najpotrebljniji. Ali koliko u istinu dobiše od svega toga? Cisto ništa! Za sterenu postala občina nalog, da se izmjeri promjer župne crkve, pa to bijaše dosti. Za uredjenje pomenutog vrta, poslata jednom svog učitelja poljoprivrednog g. Pozzo, samo da može reći, da je bio tu, nu je li šta shodna poduzeo? Ništa! Za onih 200 for. pak za puteve govorakao se, da će se potrošiti u proteleću g. 1900. Kašnje se reklo, da su slaba vremena, da se hoće raditi u ljetu ili, jeseni. Prošlo ljetu i zima i doslo evo i drugo ljetu, ali o tom se već neče ništa! Gdje se nađade onih 200 for. to znaju gospodina na občini. Kad se radi o tom da nam naprte svakojake namete (adicionali) tad su gospoda spremna, neboj se! ali kad se radi o našem boljku, tad nemaju vremena! Kad bi se tražilo, da občina troši iz svoje kase, tad bi čovjek mogao i potpisati, ali kad se radi samo o tom, da občinsko poglavarstvo uredi ono, što je vlast doznačila, a ono budi s kog uzroka zanemaruje, to se triptet nemože.

(Konac sledi)

Članak o predstavniku i kćeru nam dr.

Prethodno je učesnački predstavnik predstavnik za predin godinu ili samo prešlo polugodište, odnosno ona, koji redovno pod miraju predstavnik, nekako, moraju uključiti ovim, da nam istu dan počeo naznačiti, jer 1. julijem nastupimo već II. polugodištu. Jedino uz točku predstavnik smoguće nam se i točnost u računima.

Franina i Jurina.

Fr. Ča da su trajam iz Buzeta i Oprilja paricall Kraljici va Žrenju pulica?

Jur. Ter nisu izbori!

Fr. Ma on talijanski mutikaš, da je većo imel pripravljenega pulica.

Jur. Ma ne za fraje, nego za kompliment frajama, ke su se pripremaju na pulicu.

Razne vesti.

Političke:

Austro-Ugarska. Bečki listovi oglašuju dolazak u Beč českoga namještajnika grofa Goudonove i galickog namještajnika grofa Plinskoga. Taj dolazak dvojice namještajnika u Beč dovadaju u savez sa razpuslom českoga i galickoga sabora i sa raspisom novih izbora za zemaljske sabore, koji bi se imali provesti još prije nego li se sastane carevinsko veće, koja je uređeno za drugu polovicu mjeseca oktobra.

U češkim novinama pretresa se pitanje, kako da se omogući sedmomu privaku češkoga naroda, dru. Ladislavu Riegeru kod predstojeci zemaljskih izbora ulaz u domaći sabor. Radi se naime o tomu, da mu se sačuva zastupničko mjesto, u kojem trgovacki konzuli ili u kojem gradskom izborničtvu. U obli slučajnih susstegli bi se od glasovanja mladoceski izborinci, da tim osiguraju izbor zaslužnog muža. Razlog za taj izbor imao bi bili taj, da preuzme Rieger u sabor vodstvo svih nemladoceskih zastupnika i da tako uplije na novu stranku agraraca, da svoje gospodarske zahtjeve podrede občenitim težnjama češkoga naroda. Govori se, da je dr. Rieger jureve predobljen za tu osnovu.

U Kranjskom saboru prihvaci su bili predlozi finansijskog odbora, zagonorenii od zastupnika Hribara i tičudi se ukinuća zemaljskog zakona o pobiranju i nameta na rakiju i u obče žestoka pića. Izvestitelj zagovarao je vladini osnovni ob istom predmetu, predložen na razpravu svim zemaljskim saborom. Po toj osnovi imati će vojvodina Kranjska godišnjeg prihoda od nameta na rakiju preko 800.000 kruna.

U Štajerskom saboru prihocij je načelnik Clary, da namjerava vlast svuda uvesti izravne izbore.

K otvorenju nove željezničke pruge u Bosni stiglo je dne 12. t. m. u Sarajevo zajednički ministar financija Kallay, ob ministra trgovine, baran Call-i Hegedüs, hrvatski ministar pl. Čeh i drugi dostojanstvenici.

Tirolski sabor zatvoren je po previsnjem nalogu dne 12. t. m. radi obstrukcije, koju su bili započeli tjerati talijanski zastupnici. Sada sazivaju talijanski zastupnici u južnom Tirolu i Trinentu bilo

sastanke i skupštine, na kojima proglašuju proti nepravednom postupanju njemačke vlasti u zemaljskom saboru u Inostrosu. Mi shvaćamo ogorčenje talijanskih zastupnika Tirola zbog njemačke bezobzirnosti, ne talijanski zastupnici Tirola, imali bi tekak znati što imaju da trpi naš narod u isti i njegovi zastupnici od bezobzirnosti i dezvitošči talijanske sabora, većne, pak bi morali priznati — ako su pravedni, da su Niemci andjeli napram njihovim interesima.

Član galickoga sabora i privat ruskih zastupnika Barniaki bio je ovih dana u audienciji kod namještajnika grofa Pininskoga, da mu obrazloži razloge, radi kojih bi bili priznati ruski zastupnici.

Austrijskom ministru izvanjski posala grofa Goluchovskom, koji boravi u Parizu, priredio je francuski ministar zemaljski posala Delcasse, sjajnu gostinu, čas, koj je bijahu pozvani svi u Parizu boraveći poslanici te više od četiri francuski državnika.

Srbija. Radikalna stranka, koja je došla u Srbiju opet do vlasti, proglašuje da preustroji srbsku vojsku. Pocojui kralj Milan proglašao je najviše ovu stranku, zbog toga što je ovaj točak protivna srpskoj vojski, nu ova hoće da počaže suda, da je prava prijateljica, jak i dobro uređene narodne vojske. Nezvanični radikalci poteli su pripravljati se za predstojeće izbore za narodnu skupštinu. Bivši radikalni ministar Maksimović izdvojio je proglašenje, u kojem pozivlje svoje istomjajenike, da nestupaju u savez sa naprednjacima, već da postave kod izbora sačinstveni listinu radikalaca.

Bugarska. Dne 12. t. m. stigli su u Varnu zivalno pozdravljeni od občinstva bugarski knez Ferdinand sa svojim gostom Aleksandrom Mihajlovićem ruskim velikim knezom. Veliki knez posjetio je ruski konzulat, na što bijaše doručak na ladji „Nadežda“. Kod doručka nadziravio je knez Ferdinand moćno ruskoj mornarici, a veliki knez razvilit mlade bugarske mornarice. Sliedećeg dana ođutovalo je veliki knez odabereno pozdravljeni u Burgas.

Rusija. Poznati Lagovskij, koji je streljao na predstojnike ruske snage, proglašen je osuđen na osam godina težke kaznica. U svojoj obrani napao je Lagovskij osto na postojeće odnošaje u Rusiji, koji su nezdravi i pogibeljni ruskoj državi.

U Petrogradu pobudio je veliko iznenadjenje izstup pukovnika Muravjeva iz ruske vojske. Pukovnik Muravjev bijaše preloje 1901. vojnim prisjednikom ruske poslanstva u Parizu, odakle bijaše na zahtjev francuske vlade olopozvan, jer da je bio u savezu sa francuzkim nacionalistima i da je pisao u ruskim novinama proti francuzkoj vojnoj upravi.

Italija. Jedan milanski list piše, da je turska vlast dozvolila Italiji da ustanovi u Albaniji i Epiru talijanske postanske uredi, i to u Prevesi, u Jarimi, Valloni, Santiguaranti, Skadru i Draču.

Mjestne:

Imenovanje. Poštanski oficijal Josip Strukelj u Ljubljani, imenovan je poštanskim kontrolorom za Pulu.

Citonačka u Puli držati će godišnju redovitu skupštinu u subotu na 8. sati večer dne 20. tek. društvenim prostorijama. Dnevni red: 1. pozdrav predstojnika; 2. izvješće tajnika; 3. izvješće blagajnika; 4. što tko predloži. Odbori.

Iza skupštine biti će mala zabava uz sudjelovanje tamburaškog zboru.

Samobor jeftina. Podčastnik vojne mornarice imenovan Segel skočio je dne 9. t. m. sa drugog kata kasaune u sv. Polikarpu na aklicu, gdje ga pobrare težko ranjena i odneslo u bolnicu. Segel bio je radi neposluha odsudjen na zatvor i na gubitak časti podčastničke, sto bi reči, da ga je nagnalo na zdvojni korak. Učenje

Pokrajinske:

Vjencanje i sljenčna gospojica Marijana Flego, kći čestitog Petra iz Sv. Ivana, posla je juče dane 15. t. m. zanuž za učitelja u Buzetu g. Kazimiru Rade. Čestitamo sretnim mladencima!

Premještanja i imenovanja čine vlastu sudbene strake. Ministar pravosuđa premještio je sudbenoga tajništa kod zemaljskoga suda u Trstu g. Antuna Vidova k okružnomu suda u Gorici. Isti je imenovan sudbenim tajništom kod zemaljskoga suda u Trstu, sudbene pristave g. Rudolfa baruna Farfoglia, sada u Gradiški i Ottona Breliča, sada u Kopru. G. Franjo Mavar prislušnik na Voloskom, imenovan je sudbenim pristavom u Podgradu.

Na hrvatskoj gimnaziji u Pazinu bio je koncem ove školske godine slijedeći uspjeh: i. u I razredu 54 dјaka, od kojih je dobio 5 odliku, 38 prvi red, 1 pripusten popravku, 7 drugi red, a 3 treći red. Odlikasi jesu: Brajca, Cyril iz Vološkog, Culja, Štefka iz Gračića, Pukar Josip iz Veprića, Radostović Petar iz Medulin, Tušnjač Ivan iz Sovinjaka kod Buzeta.

2. II-a razredu 34 dјaka, od kojih je dobio 5 odliku, 21 prvi red, 1 popravak, 6 drugi red, 1 treći red. Odlikasi jesu: Brear Franjo iz Sežane, Ček Josip iz Roča, Gomica Ivan iz Skocijana kod Divata, Jakac Franjo iz Milana kod Buzeta i Kraljević Ivan iz Sv. Petra u Sumi.

3. II b razredu 34 dјaka, od kojih je dobio 6 odliku, 21 prvi red, 1 popravak, 5 drugi red, 1 treći red. Odlikasi jesu: Podrka Josip iz Štrpčana kod Buzeta, Posedel Blaž iz Sluma kod Buzeta, Prudan Ivan iz Zarijetja kod Pazina, Raptović Fran iz Herpelja, Rušić Ante iz Jastreba kod Kastva, Škrat Edvard iz Pazina.

Ukupno dakle bilo je 122 dјaka, od kojih ima 16 odliku, 80-I red, 3 popravak, 18 II red, a 5 III red.

Svi daci jesu, rođeni u nastanjenju Primorju, izim dvojice, od kojih je jedan rođen u Češkoj, a 1. u Madjarskoj.

Hrvati bili su 98, 23 Slovenaca, 1 Čeh.

Sa tim uspjehom, uzv. u obzir stavnovite okolnosti, možemo biti posve zadovoljni te izreći naše poduprino priznanje vodiču zavoda i profesorikom zboru.

Uprislovor za djetetu čeketu godinu učilištu će dne 15., a izpitivanje 16. i 17. septembra.

Talijanska realna gimnazija u Pazinu, iz izvješća, koje smo od prijateljice ruke primili, donasamo ove opaže. Ucenika bilo je u svu tri razreda ukupno 138 od kojih ima 17 odliku, 81 prvi red, 17 drugi red, 5 treći red, 12 popravak i 1 naknadni upit. Neima imenika svih, kako je običaj druguda. Svim tim, da je materinski jezik talijanski, samo jednomu da je talijanski i "slavski". Da velika većina te djece nisu od starine Talijani, vidi se iz prezimena onih, što su navedeni, da su se najbolje učili. Tu nahodimo prezimena: Bašić, Bresan, Sabac, Vivodin, Drusković, Petrinčić, Gregorović; dokako da su pisana drugačije, a ne ovako kako se izgovaraju.

Neki učitelji opisuju u kratko, kako su tekom godine gdje god bili na šetnji sa skolatom mladžem. Zauvijek u tom pogledu je opis od učitelja Don Valeriana Monti, kako je vodio djecu u Gračiće. Od ravnicu za crkvom (sto je nigdje služila za groblje, da su vidjeli jezeru do Felicija (u zaporeci: Ceppici), gore „Caldiera“, selo „Arezzo“, sela Costiaccio, Carbonello, Moncalvo, Lapoliano e Frivale a iž jednog brdača da jim se je pred očima gubila „la colonia rumena di Frascati“.

Dakle gospodin pog. Valerian, kad gleda od crkve Gračićanske, već nevidi ni mladićem nepokazuje Zareće, nego Arezzo, ne Učku nego Caldiera, ne Cepić Kako se glas pronesao, on je dao u nego Feliciju; ne Krkune nego Carbonetto, Krk, da se u notara Impastari-a praktično

ne Gologorici nego Moncalvo, ne Dugoglavi, izvedba u notarskom poslu s nakanom, nego Lopčenico, ne Dugom nego Finale, ne Sutjescu nego Frascati. Čestitamo na tom odgoju. Ako oni mladići našeg rođaj, kojim se ovisi našinom odgoju oči ne ide, tako lako i da budući kreki notar treba da prije zadovolji nekojim uvjetom.

1. Prije svega nadležne oblasti moraju paziti da notarska služba nije i ne smije biti krava-muzara za nikoga. 2. dr. A. Petris je izuzeo pravo, ali preči mu je: posao bio potalijančiti Cres, nego li ozbiljan rad u svome zvanju, te nije udinio propisane prakse za odvjetnika a sad je već malo prekasco. Stoga je odlučio, da postane notarom i za to da dođe do potrebitih praksa zahvaliv se na častiljnosti u Cresu osvanuo je u Krku, u novodobnoj džamiji notara Impastari prakticira. Ovo prakticiranje je samo prividno, da se zaslije prostotu, jer doljenje je znano u Krku, da dr. A. Petris vrlo malo žalazi u uređu notara Impastari, dokle mi nije toliko stalo do prakticiranja — a u potrebi, mišli, si kaže u jednoj struci, rec' čemo se zato mogu. A. Petris o nekom bilježu, kako se čulo, ne pokazuje baš, da naš budući notar slijedi napreduje u praksi.

3. Pustivši i to na stranu čudno se čini ipak, kako može iši kako te u općem modu g. dr. A. Petris doći do zakonom propisane prakse (kad je sam Impastari obavio vrlo malo notarskog posla, a postavljen je danom posao, ne čini i ostaviti radići a još manje koji uz njega prakticirati).

4. Kako će napokon uza sve te okolnosti g. dr. A. Petris moći postati č. kr. notar još za otok Krk, gdje živi 98% pustanjskih hrvatskih jezika, a on ne poznaje jezik ni iz daleka onoliko, koliko se pravu i pravici od jednog javnog željezničkog mreži zahvaljava; i kad se zna, da su politička načela toga, gospodina ravno u protimbi sa svim opravdanijim narodnostima, zahtjevi hrvatskog naroda u Istri. Dakle nemožemo vjerovati, da će on, koji je teže, tako ruke odati kreki notari, nekoliko otocuju iz kojih stope svi i ponosne djeke.

5. Iz Cresa pišu „Edinstvo“ od dne 8. t. m. Proste nedjelje, bijasno osobito počasnički posjetio naš je flecko društvo Filodramatički. To je nekakvo glazbeno i kazališno društvo. Priznati moramo, da su se ponosali prilično pristojno, i zahtjev smješni međučim, kadno je njihova glazba udarala poznu pogrdnu: „Nella patria u rese li“. Nas jednoj talijanskoj bijalu su na poglavici „bijalu“ okičeni marginari i a za svečanost priskrbile crveno-bilo-zeleno haljine. U tih se bojali odrazivali i umjetni ognji. Vrhunac odjevšnjena postigao ludo-smešnim povici: Viva il fiume italiano! Viva Cherso italiana! Viva l'Italia italiana!

Najsimiješnje bijaše kada su nekoj između izletnika stali vikati: Viva presidente di Cherso-Petričić, neglasujući napose ona čič, dočim se naš podeset ponosi svojim 2000 godišnjim latinskim prezimenom.

Nai koncu kaze dopisnik, da će se tamio na jesen vršiti občinski izbori i da bi trebalo izbornih sastanaka radi potuke, dogovora i sporazumka. Na posao rodoljubi občine Creske!

Dokle dopire židovska bezobraznost u Trstu pokazati će nam najbolje ovaj slučaj. U otročjem zabavistu ili vrstu u starom gradu (Rena) imade se puširuti mjesto vrtanice ili učiteljice. U tom dielu grada jest najsironašnji dio gradjanstva, sve sami katolici. Na ono mjesto hoće trščanski židovi pod svaku cenu; da postave neku mladu židovku imenom Grego. U otročje zabaviste dokle, gdje se ono malo poduke puti izključivo oko naše crkve i naše sv. vjere, gdje se uči djeci lahke molitvice, lahke pobožne pjesmice, nedužne igre itd. hoće da namješte židovku, koja bi imala katoličku objektu u tom poducavati!! I

Neva željeznička postaja: Občinsko glavarstvo u Motovunu zamolio je ministarstvo državnih željeznica, da se ustvari nova postaja na željezničkoj pruzi Trsat-Poreč — koja se sada gradi — u blizini potoka Krvara. Posto neim blizu tog potoka kruža, predložilo je rečeno glavarstvo, da se imenuje buduća postaja (postajica) po najbližem selu, Karlova.

Prava Ema Maurer. Giberti proti Leopoldu Maureru i Tereziji Stengl. Slovenski odvjetnik i rođoljub u Trstu g. dr. Gregorin vodi pravdu u ime gospodje Eme Maurer-Giberti proti poznatom talijanskemu zastupniku iz Testa Leopoldu Maureru radi ostanovine i deživljene občke, koju je bio Leopold ugovorom sklopio sa svojom rođakom i stičenicom Emom Maurerom. Zemaljski sud u Trstu prihvatio je dokaze odvjetnika Gregorina proti valjanosti onog ugovora i proti jednoj daravničkoj očjenjenoj od mladoljetne Eme Maurer učinju Tereziji Stengl. Ta pravda pobudjuje u Trstu veliki zanimanje radi osoba, koje su tuj zapljenjene i radi same stvari, koja se čini nedostatom.

O nesreći na istarskoj željezničkoj. Javili smo nedavno, kako se je ponosrećio kod gradnje istarske željeznicne — na prozi Buje-Vizičada — naš zemljak Ivan Kirimić (ne Kirinci). Naknadno doznajemo, da je onu nesreću prouzročio nadzornik radnje, koji je Kirimiću naložio, da siljastim željezom i batom proširi školu mije u kojoj se je naložio sav naboj. Čim je se siljastim željezom dopro do barulja, slijedio je razprsknute i odalje nesreća. Unesrećeni Kirimić ranjen je težko na očima i rukama. Svatko krivi nadzornika radnje, koji je naložio nesrećniku, da izprazni na onaj način minu i koji je morao znati što će slijediti. Ovi i ovakvi nesreći imade i više kod gradnje nove istarske željeznicne, pak bi već bilo skrajne vrieme, da carske oblasti malo bolje pripreme na te radnje, te da pozovu na strogu odgovornost one, koji su te nesreće prouzročili.

Mudrik diplomata! U Londonu sastala se komisija, koja imade odlučiti odstavu svim onim nesrećnikom, koji su bili iz Transvala od engleskih oblasti nego u silom odpravljeni. Tih nesrećnika imade i iz Istre napose iz političkog kojata Voloskog. Ovi su zamolili ministarstvo, da im ono izposluje odstavu za pretrpljen skudu. Mjesto odstave dobili su putem karatskog poglavarsiva u Voloskom poziv, da se prikazu osobno komisiji u Londonu. Siromasi izgubile skoro sve svoje u Transvalu pak sada da još troše za put u London! Mudrih doista diplomata!

Dobrebit djeteta svih je roditelja i odgojitelja najveća skrb. Ta toli su jednostavna sredstva za posješivanje i osiguranje ove dobrobiti — čim više gibanja u prostom zraku i naravi odgovarajuća prehrana. Kod hrane odlučuju dnevne potrebe i običaji. U jutro i posle podne mliječ je svakako najbolji napitak, nu ne zgadja se riedko da se djetetu protivi, pa takodjer ne podnosi ga uvek trajno. Tomu može doskočiti neka upravo izvrstna primjera, Kathreiner-Kneippova sladna kava naime, koja, ako se jaka privrati i milice pridođa, podaje neki idealan svakdanji napitak obzirom na vrijednost, sve se više dižući tek, te pogledom na zdravstveno djelovanje i jačanje. I to ne samo da djecu, već i za svakoga, osobito pak za gospodinje, bolestne na živčinu i želudcu i t. d., kojima je od nožde utruđuju, a podjedno i hranivi napitak. Ovi prednosti Kathreiner-Kneippove sladne kave poznate su po čitavom svijetu. Nju već rabi većina obitelji, kao primjer kznatog kavi, kojeg odstranjuje skodljive posljedice, podavajući joj blazi i ugodniji tek. Zato ne bi i smjeli da ova kava manjka na ikojem obiteljskom stolu, jer

ona na nenadkriljiv način spoja oblikovani
aroma, zrnate kave, za po zdravje toli
korisnim svojstvima slada. Sto si god
sam poželi brižna gospodarica kod dnevnih
potreboća, zdravje, ljubak i dobar tek,
prirednju, to može poluti uporabom
Kathreiner-Kneippove sladne kave.

Družvene.

Za dražbu sv. Cirila i Metoda, podr.
Pula, sakupljeno dne 13. t. m. na prija-
teljskoj sastanku, iz mature abiturijenta
g. Klešovar Ljubiša, K 7-22.

Nadale darovali su za istu podruž-
nicu g. Poropat K — 50, dr. Jos. Othalt
— Krk redoviti prinos K 12.

Gospodarsko društvo u Pazinu
obdržavati će svoju godišnjinu glavnu skup-
štinu, koja bje najavljenja za 11. t. m.,
a se morala odložiti rad nepredviđenih
zaprijetja, dne 2. dojdajućeg mjeseca augusta
na tri safa po podne u družbenim prosto-
rijama na slijedećim dnevnim redom:

1. Priobrbeđenje predsjednika.
2. Odobrenje obračuna.
3. Eventualni predlozi skupština.

Obračun za prošlu godinu dobije svaki
član na uvid u družbenom uredu.

Odraž.

Za gospodarsko društvo

Predsjednik:

Dr. Kurelić v. r.

Za družbu sv. Cirila i Metoda za
Istru, G. Mijo Blašković, učitelj, Slatina
K 11, g. Josip Muna, u družtvu prijatelja
Adolfa 2-80, g. Ivan Kryčić, župe-upra-
vitelj, Radice 6, g. Mate Jurić, krojač
u Kašteliru sakupio je dne 12. maja ove
godišnju u kući Mata Vorića iz Višnjana
u malenom družtu kod objeda. Darovali
su: Mate Vlašić K 2, Ivan Kocijančić 1-20,
Ante Vorić 1, Mate Vorić 1, po 20 hektara
darovane; Josip Vorić, Petar Vorić, Ana
Vorić, Ivan Vorić, David Vorić, Kažimir
Vorić, Antonija i Marija Vorić, Mihovil
Kovacić 40 h. a Ante Netermac 30 h.
ukupno K 750.

K tomu dodaše Ivan Bejaković iz
Kaštelira 20 h., a Jakov Ružić 30 h.
Ukupno K 8.

Svečanost razvršća nove zastave
pjevačkog društva „Kolo“ u Trstu vršiti
će se 21. t. m.

Djakeškom pripomoćnom družtvu u
Pazinu prispješe tekom mjeseca ožujka
t. g. slijedeći prinosi: a) utemeljiteljni: g.
Janežić dr. Konrad odvjetnik — Volosko
100; b) mješteži: gg. Spineti Vjekoslav,
zastupnik naroda — Opatija K 20, Stanger
dr. Andrija K 20, Janežić dr. Konrad,
Fabianić dr. Niko, Tomičić Viktor, Zamlić
Vinko, župnik po K 8; Pošćić dr. Ivan
— Volosko K 4; — redoviti: Goran Josip
kapelan — Trst K 5, Milinović Antonija
— Cres K 10; d) darovi i ino: U ime
Boga K 100, Monas Josip, učitelj — Go-
logorica K 1, Uprava „Nude Sloga“ K 3,
Gomišić Egidi — Pazin sabrao K — 60,
isti sabrao K 6-40, Godina Ernest —
Žminj K 10, Matika Josip sabrao u Lin-
daru K 12-60, Puhařić Vinko učitelj —
Lipa K 1, Prebilic Josip — Pasjaci K 1;
Kalić-Barela Anton — Lipa K 1; Jos
Anton, profesor — Pazin K 8, Pogrebo
druživo sv. Marije Magdalene — Trst K
20, F. B. sabrao vesela družba — Her-
pelje K 4, U prijateljskom družtvu kod
veleć. g. Gabrielić Ivana župnika — Gra-
čićke sabrao K 20, a darovali: Antečić
Josip, župe-upravitelj — Oprtalj K 10,
Milinović Josip, kapelan — Gračićke K 6,
Gabrielić Ivan, župnik, K 2-40, Ivić Ivan
župan — Gračićke K 6-60, Sladonja Ja-
kov, učitelj, K 1, Rubeša Vinko, učitelj —
Kaptaj sabrao u veselom družtvu kod
Šundrića kao pozdrav novomu vječu
K 20, Trinajstić Ivan, župnik — Dobrinj
sabrao prigodom njegovog ustoličenja K 100,
Bersenda Ivan, dekan — Pičan K 40, Va-
lentinić Josip — Boršt, opredjeljenu mu
nagradi K 50, Posbijljica — Volosko
K 300., Puhařić Vinko, učitelj — Lipa
K 2, Prebilic Josip — Jelsane K 2.

ROSSETTI & Comp. nepro-
tokolirana firma u Puli. Prepo-
ruča se, ako komu treba brzo
providiti za hrvatsku koju školu

u Puli i kotaru. Odgovara brzo
objavlja raspise učiteljskih mjeseta
u novinama, koje si svaki lako
kupi, na pr. „Osservatore Tri-
estino“, koji nešto nego 44 kruna
na godinu itd. U obče neboji se
u toj struci ničije konkurenca, jer
je solidnost njezinog djelova-
nja već od više godina dobro
poznata.

Rudarsko

upraviteljsko
društvo

„Bosnia“

Sinjakovu,

pošta Jajce u Bosni,
preuzima stari bakar
pojedinice čist i ka-
laisan, nadalje bakre-
ne čestice svake vrsti
uz jako povoljne uvjete.

Restauracija

ŠEPUKA - PAZIN
sa sobami za prespavanje

preporuča se
p. n. občinstvu i putnikom za mnogobrojan
posjet obećajući uvek najčistiju poslužu
uz dobru domaću kuhinju te razna zdrava
i kriptka vina. Dobiju se također Še-
sertna vina, likeri i slastice.

Brijač

Zvonimir Gjurin
preporuča svoju

brijačnicu i

češljaonicu
u Puli

Via Sergia broj 63

Povjest Hrvata

od prof. Vjekoslava Klaica.

Do sada izdala tri svezaka danes
u mjesecu odesete po K. 4.

Poviest Hrvata

VJEKOSLAV KLAIC.

Koliko vrijedi djelo prof. Vjekoslava Klaica o povijesti Hrvata, pri-
znaće je u zajtnovje dobre i slavne„Matica Hrvatska“, dosudivali piscu nagrada
grofa Ivana Nep. Draškovića za godinu 1900.Povijesno sve domaćine predbrojile da si rabeve ovaj naj-
noviji svezak, a jedino molimo, da svaki u krugu svojih poznatih
ovo ne soli važno djelo, toplo preporuči za nabavu.Da oshlostino novim predbrojnikom nabaviti do sada izdati
3 svezka, to evo javljamo, da smo pripravili sve do sada izdati
svezke davati na mjesecne odplate.Kod narudbe ili primanja knjiga imade se platiti prva od-
platna u mjesecu K. 4 — a ostatak točno
svakoga užastopice slijedećeg 1-eg
u mjesecu.Narudbe prima svaka knjižnica i knjižara
Knjižara Lek. Karlović
(Kapt. I. Jantice) u Zagrebu.

Treći svezak

Tafta za turiste od L. LUSER-A.

Najbolji i priznati lek
za kurje oči žuljevitost itd.

Glavno skladiste:

Ljekarna E. Schwenk, Boč-Močiling
Tafta za turiste
LUSERpe novi.
Dohiva se u svim ljekarnama.Nenadkriljivo sredstvo proti
helestim želudca i prehavila

LJEKOVITA ŽIVOTNA ESENCIA

iz Ljekarne

„k crnom orju“ K. Germana u Bočvaru
djelje najuspješnije kod svih bolesti želudca, kao što su: slabine, neumanjivanje,
teka, nadutost, podrigivanje, žgaravice, maočalnice, omotnice,
glavobolj, grčevi, zavter teka, hemoroidi, kao i kod bolesti jetara
i mrežnjača. Neutralna prekomjerna kiselinu želudca i tim savršenim svaki dragi
prakt. osobito poje prekomjernog i pretečkog jela.

Pripravljena je blago djelujućim biljkama solova, djeluje ova esencija kao blago
stvarno sredstvo, a jer je negodno naporkog ukusa, imade stoga tu prednost, da je
može i onaj iznivati, koji drugih gorkih ljekova uzeći nemote a posve je neiskidljiva i
kad daju i redovite uprake.

Cena botice 5 K. 40. Botice po jedan priznajanje 2 botice 3 kruna.

Prava smo oda, ako je svaka botica providjena ispravno i avrilema
Ljekarna „k crnom orju“ K. Germana u Bočvaru, u Hrvatskoj.

Vrločna i uspršnja djelovanja ove životne esencije dokazuje značajna primjena,

Zivotna esencija K. Germana, Ljekarna u Bočvaru mogu boljnog publiku, što top-
lje preporučiti, jer sama je osobno uživao
i kod svojih župljana, kojima sam ova
preporučio kod želudaca boli, da je od
izvrstnog uspjeha.

Troštvo, 5. X. 1900.

Medsotti, župnik.

Velestarani gospodine!
Molim po dozociocu ovoga pisma postati
mi bočen Vaše životne esencije. Izjaviti za
volju-moran: Vam primatiti, da će taj lek
ne samo ugoditi teku, već i da stoli
ljekovitosti svakom i to kod dulje porabe,
nikevih tečajih poslije neostavila.

Stjepan pl. Franković
predstojnik dječjačke škole u Sarajevu.
Osim toga držim na zaključku sve medicinske specijaliste od
kojih osobito preporučam:

Tripćev sok koji se upotrebljava uspješno proti kastiju, pršoboli i ka-
taru, u plućima, promuklošćima i t. d.

Izvrstno sredstvo proti reumatizmu, ulogam,
globova, boli u krtima i t. d.